

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Zadru
Borelli 9, 23 000 Zadar

Poslovni broj: 24 Povrv-13/2021-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sutkinji Katarina Dragičević, a na prijedlog više sudske savjetnice-specijaliste Željane Vidović Labor, u pravnoj stvari tužitelja Č. d.o.o., Z., S. R. ..., OIB:..., zastupanog po punomoćnicima -odvjetnicima iz M. i p., odvjetničko društvo, j.t.d. sa sjedištem u Z., protiv tuženice L. F. iz Z., Š. u. ..., OIB:..., radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 21. travnja 2022. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvane tuženice, na ročištu određenom radi objave presude 3. lipnja 2022.,

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika A. K.-Z. iz Z., pod poslovnim brojem Ovr-1868/2020 od 26. studenog 2020., kojim je naloženo ovršenici sada tuženici L. F. iz Z., Š. u. ..., OIB:..., isplatiti ovrhovoditelju sada tužitelju Č. d.o.o., Z., S. R. ..., OIB:..., iznos od 232,20 kuna sa zateznom kamatom koja teče na iznos od:

- 38,70 kuna od 16. kolovoza 2019.,
- 38,70 kuna od 16. rujna 2019.,
- 38,70 kuna od 16. listopada 2019.,
- 38,70 kuna od 16. studenog 2019.,
- 38,70 kuna od 16. prosinca 2019.,
- 38,70 kuna od 16. siječnja 2020.

do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, s tim da zatezne kamate ne teku za vrijeme trajanja posebnih okolnosti u smislu Zakona o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti (Narodne novine, broj 53/2020 i 83/2020), u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Nalaže se tuženici naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 830,00 kuna, u roku od 15 (petnaest) dana, dok se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj Č. d.o.o. sa sjedištem u Z. (u nastavku teksta: tužitelj) podnio je 15. srpnja 2020. javnom bilježniku A. K. Z. iz Z., prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave protiv ovršenice sada tuženice L. F. (u nastavku teksta: tuženica) radi naplate novčane tražbine u iznosu od 232,20 kuna sa zateznom kamatom.

2. Predložena ovrha određena je rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave donesenom od strane javnog bilježnika A. K.-Z. iz Z., pod poslovnim brojem Ovrv-1868/2020 od 26. studenog 2020., a koje je u povodu prigovora tuženice rješenjem ovog suda pod poslovnim brojem Povrv-13/2021-2 od 15. siječnja 2021. stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, te je odlučeno da će se postupak provesti pred parničnim odjelom ovoga suda kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. U prigovoru protiv rješenja o ovrsi sada odgovoru na tužbu, tuženica je navela kako isto osporava jer da ne boravi na adresi B. V. ..., Z., naznačenoj u prijedlogu za ovrhu s obzirom da nije vlasnik predmetne nekretnine od 15. svibnja 2017. Naime, 15. svibnja 2017. da je navedenu nekretninu darovala svojoj kćeri A. I., a temeljem ugovora o darovanju. Međutim, njena kćer da je istu prodala svome ujaku Z. F. koji da živi na donjem katu predmetne kuće. Stoga, smatra da od 15. svibnja 2017. računi nisu smjeli dolaziti na njeno ime, a kako je njen brat Z. F. novi vlasnik ranije njenog dijela nekretnine da bi račune trebali proslijediti njemu kao novom vlasniku.

4. U odnosu na prednje navode tuženice, tužitelj je naveo kao se radi o neosnovanim i neutemeljenim prigovorima jer da je tuženica od 2009. za predmetno obračunsko mjesto na adresi B. V. ..., Z. uredno podmirivala sve svoje obveze kao dugogodišnja korisnica predmetne javne usluge prikupljanja otpada. Obzirom da je tuženica bila dugogodišnji korisnik predmetne javne usluge to da je između tužiteljice i tuženice postojao ugovorni odnos na koji se primjenjuje Pravilnik o općim uvjetima isporuke (u nastavku teksta: Pravilnik). Predmetnim Pravilnikom da je određeno kako je korisnik dužan u roku od 8 dana obavijestiti isporučitelja o početku i prestanku potrebe za korištenje usluge, a naročito ako je do promjene došlo zbog promjene vlasnika ili korisnika stambenog ili poslovnog prostora, prestanka korištenja poslovnog prostora i slično. Člankom 30. stavkom 2. Zakona o održivom gospodarenju otpadom (Narodne novine, broj 94/13, 73/17, 14/19) da je određeno da se javna usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada smatra uslugom od općeg interesa, dok je stavkom 4. istog članka Zakona jasno određeno kako javnu uslugu pruža davatelj javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, odnosno davatelj javne usluge prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada što da je ovdje nesporno tužitelj kao specijalizirana javna tvrtka osnovana i za tu svrhu od strane njezinih vlasnika koji je između ostalih i Grad Zadar. Odredbom čl. 30. st. 5. Zakona o održivom gospodarenju otpadom da je određeno da korisnik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada na području javne usluge je vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge, a navedeno je definirano i člankom 6. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada Zadra od 18. prosinca 2017. (u nastavku teksta: Odluka). Člankom 4. Pravilnika da je određeno da se ugovor o isporuci komunalne usluge smatra zaključenim na neodređeno vrijeme, kao i da je korisnik

usluge dužan u roku od 8 dana obavijestiti isporučitelja o početku i prestanku potrebe za pružanjem usluge, a naročito ako je do početka ili prestanka potrebe za pružanjem usluge došlo zbog promjene vlasnika ili korisnika stambenog ili poslovnog prostora, prestanka korištenja poslovnog prostora i dr. Dakle, sukladno prednje citiranim odredbama Zakona i Pravilnika da je obveza korisnika usluge, ovdje tuženice, obavijestiti pružatelja usluge, ovdje tužitelja, o prestanku potrebe za pružanja predmetne javne usluge, a što je tuženica propustila učiniti. Člankom 18. Pravilnika određeno je da se cijena komunalne usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada uređuje cjenikom kojeg donosi isporučitelj na način propisan zakonom, dok je čl. 20. Pravilnika, određeno da korisnik uslugu plaća na temelju ispostavljenih računa temeljem ispostavljenih računa. Dakle, cijenu predmetne javne usluge da čine tri sastavnice 1. cijena javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada, 2. cijena obvezne minimalne javne usluge i 3. cijena ugovorne kazne. Međutim, kako tužitelj kao pružatelj javne usluge još uvijek nije osigurao svu potrebnu tehnologiju, uređaje te stvari koje su potrebne za praćenje količine predanog mješovitog komunalnog otpada za svakog korisnika javne usluge to isti da od korisnika usluge potražuje isključivo cijenu obveze minimalne javne usluge. Navedeno da je razvidno kako iz cjenika tužitelja tako i izdanih računa, a koju su u obvezi podmiriti svi korisnici javne usluge. Prema cjeniku tužitelja broj C-264/18, od dana 22. studenog 2018. cijena obvezne minimalne javne usluge za spremnik zapremnine za MKO 80 lit. da iznosi 38,70 kuna mjesečno s PDV-om, a u koju kategoriju da spada tuženica te da utuženi računi iznose upravo onoliko koliko je propisano cjenikom. Obzirom na prednje navedene činjenice te priložene dokaze da je razvidno kako tuženica za vrijeme trajanja ugovornog odnosa između ovih ugovornih strana nije postupila po članku 4. Pravilnika, odnosno da ista nije obavijestila tužitelja o prestanku potrebe za pružanja predmetne javne usluge, a što da je bila u obvezi, te da je stoga tuženica u obvezi podmiriti predmetno dugovanje.

5. Tuženica se nije očitovala na navode tužitelja iznijete u prednjem podnesku i dostavljenu dokumentaciju, a niti je opravdala izostanak s pripremnog ročišta održanog 22. veljače 2022. te ročišta za glavnu raspravu održanog 21. travnja 2022. na kojem je zaključena glavna rasprava.

6. U dokaznom postupku izvršen je uvid u svu dokumentaciju koja prileži spisu, te je ista pročitana, i to: izvod otvorenih stavki tužitelja na dan 15. srpnja 2020. (l.s. 6), Darovni ugovor sklopljen 15. svibnja 2017. između tuženice i A. I. (l.s. 13-15), lista neplaćenih računa na ime tuženice za razdoblje od 1. siječnja 2000. do 31. prosinca 2020. (l.s. 25), zk. izvadak iz zemljišne knjige za predmetu nekretninu (l.s. 26), kartica kupca za razdoblje od 1. siječnja 2000. do 31. prosinca 2020. (l.s. 27-32), Pravilnik o općim uvjetima isporuke komunalne usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada od 31. prosinca 2009. (l.s. 33-40), Zaključak Gradonačelnika grada Zadra od 28. studenog 2018. (l.s. 41), Cjenik javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada, broj: C-264/18 od 22. studenog 2018. (l.s. 42-47), Odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada Zadra od 18. prosinca 2017. (l.s. 49-67) i utuženi računi (l.s. 70-71).

7. Tužbeni zahtjev je osnovan.

8. U ovoj pravnoj stvari tužbeni zahtjev tužitelja odnosi se na potraživanje u novcu u iznosu od 232,20 kune, dakle u iznosu koji ne prelazi svotu od 10.000,00 kuna, pa se radi o sporu male vrijednost, a sukladno odredbi čl. 458. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP).

9. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja usmjeren prema tuženici radi naplate novčane tražbine u iznosu od 232,20 kune s pripadajućom zateznom kamatom na ime dospjelih, a neplaćenih računa za razdoblje od mjeseca srpnja 2019. do mjeseca prosinca 2019. za javnu uslugu prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada iz stambenog objekta na adresi u Z., B. V.

10. Prema čl. 30. st. 1. Zakona o održivom gospodarenju otpadom (Narodne novine, br. 94/13, 73/17, 14/19 i 98/19, u nastavku teksta: ZOGO), javna usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada podrazumijeva prikupljanje tog otpada na određenom području pružanja usluge putem spremnika od pojedinih korisnika i prijevoz tog otpada do ovlaštene osobe za obradu tog otpada, dok je stavkom 2. istog članka, određeno kako se javna usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada smatra se uslugom od općeg interesa. Stavkom 4. istog članka, određeno je da javnu uslugu iz stavka 1. ovoga članka pruža davatelj javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, odnosno davatelj javne usluge prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada, a stavkom 5. istog članka, određeno je da je korisnik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada na području javne usluge vlasnik nekretnine odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge, a više korisnika da mogu na zahtjev, sukladno međusobnom sporazumu, zajednički nastupati prema davatelju usluge.

11. Nadalje, prema stavkom 7. istog članka, predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o načinu pružanja javnih usluga iz stavka 1. ovoga članka koja sadrži: 1. kriterij obračuna količine otpada, 2. standardne veličine i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje otpada, 3. najmanju učestalost odvoza otpada prema područjima, 4. obračunska razdoblja kroz kalendarsku godinu, 5. područje pružanja javne usluge iz stavka 1. ovoga članka, 6. odredbe propisane uredbom iz članka 29. stavka 10. ovoga Zakona, te 7. opće uvjete ugovora s korisnicima. Stavkom 9. isto članka, određeno je da je kriterij obračuna količine otpada iz stavka 7. točke 1. ovoga članka masa predanog otpada u obračunskom razdoblju ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika u obračunskom razdoblju.

12. Na temelju čl. 30. st. 7. ZOGO-a i čl. 4. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom (Narodne novine, broj 94/13 i 73/17), Gradsko vijeće Grada Zadra na sedmoj sjednici održanoj 18. prosinca 2017. donijelo je Odluku o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada Zadra, a koja je dostupna na web stranici tužitelja (u nastavku teksta: Odluka), kojom se utvrđuju kriteriji i način pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada te povezane usluge odvojenog prikupljanja otpadnog papira, metala, stakla,

plastike, tekstila, problematičnog otpada i krupnog (glomaznog) otpada na području Grada Zadra.

13. Prema odredbi čl. 5. Odluke, davatelj javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada je trgovačko društvo Č. d.o.o. sa sjedištem u Z., a koje osigurava odvojenu primopredaju biorazgradivog komunalnog otpada, reciklabilnog komunalnog otpada, problematičnog otpada, glomaznog otpada i miješanog komunalnog otpada.

14. Nadalje, prema odredbi čl. 6. Odluke, korisnik usluge na području pružanja usluge je vlasnik nekretnine odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine ili korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge.

15. Među strankama ovog postupka nije sporno da tužitelj obavlja javnu uslugu prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada Zadra na temelju Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada Zadra od 18. prosinca 2017., te da je u utuženom razdoblju pružio uslugu prikupljanja komunalnog otpada iz stambenog objekta na adresi u Z., B. V.

16. Međutim, sporna je pasivna legitimacija jer tuženica tvrdi kako u utuženom razdoblju nije bila vlasnica nekretnine kojoj je pružena predmetna usluga pa time da nije niti obveznik plaćanja utuženih računa.

17. Prvenstveno je potrebno navesti da je odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a, određeno da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, dok prema odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a, svaka stranka je dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

18. Iz kartica kupca za razdoblje od 1. siječnja 2000. do 31. prosinca 2020. razvidno je kako je tuženica kao kupac evidentirana kod tužitelja pod brojem ..., uredno ispunjavala svoju obvezu za pruženu javnu uslugu odvoza komunalnog otpada i to plaćanjem računa ispostavljenih u razdoblju od mjeseca rujna 2009. do zaključno mjeseca srpnja 2017., dok je predmet ovog postupka naplata dospjelih, a neplaćenih računa ispostavljenih u razdoblju od mjeseca srpnja 2019. do zaključno prosinca 2019.

19. S druge strane, tuženica dostavlja Darovni ugovor od 15. svibnja 2017. iz kojeg je razvidno da je kao darovateljica darovala svojoj kćeri A. I. kao daroprimateljici suvlasnički udio od ½ dijela nekretnina oznake čest. br. 1159/3 i 1164/3 upisane u zk. ul. 12831 k.o. Z. i suvlasnički udio od ½ dijela čest. br. 1162/3 upisane u zk. ul. 12617 k.o. Z., a što je ista sa zahvalnošću prihvatila. Ugovor je ovjeren od strane javnog bilježnika D. G.-R. iz Z., pod poslovnim brojem OV-3140/17 od 15. svibnja 2017.

20. Prema čl. 9. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, u nastavku teksta: ZOO), sudionik u obveznom odnosu dužan je

ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njeno ispunjenje, dok je odredbom čl. 342. st. 1. ZOO-a, određeno da je vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti je savjesno u svemu kako ona glasi.

21. Imajući u vidu da su stranke ovog spora zaključile ugovor o korištenju komunalne usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada, te da je tužitelj ispunio svoju dužnost odvoza komunalnog otpada iz stambenog objekta na adresi u Z., B. V. ... te za pruženu uslugu ispostavio račune za razdoblje od mjeseca srpnja 2019. do zaključno mjeseca prosinca 2019., to je tuženica kao sudionik u obveznom odnosu dužna ispuniti svoju obvezu plaćanja računa jer o nastaloj promjeni vlasništva nekretnine nije obavijestila tužitelja, a što je bila dužna sukladno odredbi čl. 4. Pravilnika, prema kojoj je korisnik usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada dužan u roku od osam dana obavijestiti isporučitelja o prestanku potrebe za pružanjem usluge, a naročito ako je do prestanka potrebe za pružanjem usluge došlo zbog promjene vlasnika ili korisnika stambenog ili poslovnog prostora.

22. Također, odredbom čl. 40. Pravilnika, određeno je da se svaka promjena koja se prijavljuje, prihvaća od datuma prijave promjene, te da je isključena mogućnost retroaktivnog učinka prijavljene promjene. Prilikom promjene svi dospjeli računi moraju biti plaćeni. Prilikom konačnog prestanka korištenja javne usluge, korisnik usluge ili vlasnik nekretnine je dužan platiti sve do tada zaprimljene račune i tek tada se može brisati iz evidencije korištenja usluge.

23. S obzirom da tuženica nije prijavila tužitelju prestanak korištenja predmetne usluge, to je dužna platiti račune za pružene uslugu u razdoblju od mjeseca srpnja 2019. do zaključno mjeseca prosinca 2019. u ukupnom iznosu od 232,20 kuna. Naime, iz sadržaja predmetnih računa razvidno je da se mjesečni iznos od 37,80 kuna odnosi na cijenu obvezne minimalne javne usluge – korištenje spremnika zapremnine 80 litara sukladno Cjeniku javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada, broj: C-264/18 od 22. studenog 2018. koji je u primjeni od 1. siječnja 2019.

24. Slijedom iznesenog, a na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog pojedinačnog dokaza i svih dokaza zajedno, kao i rezultata cjelokupnog provedenog postupka, sud je sukladno čl. 8. ZPP-a zaključio da je neosnovan prigovor promašene pasivne legitimacije i da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u cijelosti u iznosu od 232,20 kuna na koji su dosuđene zatezne kamate od dospijeća svakog pojedinačnog iznosa računa do isplate sukladno odredbama čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a, dok je visina određena za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, te je odlučeno kao u toč. I. izreke presude.

25. Obzirom da se ovaj postupka nakon uloženog prigovora tuženice i stavljanjem izvan snage predmetnog rješenja o ovrsi smatra postupkom za izdavanje platnog naloga, to se o troškovima cjelokupnog postupka odlučuje sukladno odredbi čl. 164. st. 4. ZPP-a tek u presudi kojom se završava postupak pred sudom.

26. Odluka o trošku postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i 155. st. 1. ZPP-a, a sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12, 103/14 i 118/14, u nastavku teksta: Tarifa), Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj 118/18, u nastavku teksta: ZSP) i Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnog bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine, br. 8/11, 112/12 i 114/12, u nastavku teksta: Pravilnik).

27. Tužitelju zastupanom po punomoćniku iz reda odvjetnika priznat je kao osnovan trošak jednokratne nagrade za cijeli prvostupanjski postupak u iznosu od 500,00 kuna (Tbr. 7. toč. 8. Tarifa), te trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 60,00 kuna (čl. 6. Pravilnika) što uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25%, te trošak dostave javnog bilježnika u iznosu od 30,00 kuna i trošak sudske pristojbe na odluku u iznosu od 100,00 kuna čini sveukupni trošak u iznosu od 830,00 kuna.

28. Tužitelju nije priznat kao osnovan paušalni trošak u iznosu od 37,50 kuna jer nije specificiran i dokumentiran, te PDV u iznosu od 7,50 kuna na trošak dostave javnog bilježnika jer prema čl. 8. Pravilnika, javni bilježnik ima pravo zaračunati porez na dodanu vrijednost samo na nagrade, a ne i na troškove. Također, tužitelju nije priznat predvidivi trošak u iznosu od 37,50 kuna za klauzulu ovršnosti jer rješenje o ovrsi nije postalo pravomoćno i ovršno pa nije niti nastao ovaj trošak.

29. Slijedom navedenog, odlučeno kao u toč. II. izreke presude.

Zadar, 3. lipnja 2022.

Viša sudska savjetnica - specijalist:
Željana Vidović Labor, v.r.

Sutkinja:
Katarina Dragičević, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda županijskom sudu, pismeno u 3 (tri) primjerka.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 3. ZPP-a.

DNA:

- 1) Tužitelju po pun.,
- 2) Tuženici osobno.